

מאי קא משמע לן השעון?
 מה הוא אומר לי?
כשבא הזמן הוא מצלצל
ובבוא הזמן הוא עומד
בל, בלי נשמה.

היו שירים עצובים על "החתופים" (הילדים שנחטפו לשירות בצבא הצאר). את השירים העצובים האלה, שירי הגלות, הביאו איתם גם אנשי "השומר". שמענו הרבה הרבה שירים, את חלקם אני זכר עד היום. לחנים היה קלוריסקי נתן לחברה את בית הפקידות. היה בבית זה חדר גדול שאפשר היה להתכנס בו, וחגגו ביחד. במסיבת סדר פסח השתתפו גם אנשי כפר גלעדי, קבוצת הצעירות, והוזמנה גם קבוצת הרועים שি�שה אז בתל-חי. הייתה איתם בחורה אחות, נחמה שמה, שגורה ב"עליה" (החדר העליון). היה לבחורים משהו נגדה, איןני יודע מה, באו למסיבה ואיתה השאירו... הדבר הרגיז אותי, דהרתי על וסוס לתל-חי והבאתי אותה לנשף.

היו בין הפעלים האחים שפירא שהפליאו בנגינה על כנור. הייתה גם מנдолינה, בידי חיים שורר. החבריה היו צעירים ותוססים והיו יוצאים בריקודים סוערים... היה שם בחור אחד, פרוקופיץ שמו. הבחוור הזה היה מפלייא בריקוד קוזזוק. הריקוד המקבול היה רונדו. זכור לי צבי רוטנברג, חברנו בנהל לאחר מכן, שהוא מבקר במטולה מטעם מרכז פועלי הגליל, רוקד עם הצעירים בכבודות-מה.

חיים שורר¹⁹ בעל המנדולינה גר ועבד אצלנו, וגם אני רציתי לנגן. ביקשתי מחיים שילמד אותי נגינה. הוא הסכים והתחלתי ללימוד. והנה יום אחד, כאשר נעדר מן הבית,לקחתי את המנדולינה וניסיתי לנגן, ומיתר אחד נקרע. לא היה אז קל, ואולי בلتاي אפשרי, להשיג מיתר חדש; בזאת נגמרו שעורי הנגינה שלי.

בתוך תלאות המלחמה הייתה זו תקופה יפה במושבה הקטנה. הנעור במושבה התחבר אל הפעלים, והושפע מהם. היה אפילו רומן, שהסתומים לא טוב. העניין החל מקשר רומנטי בין נערה מהמושבה לבין בחור מן השומרים.